

[Justitsministeren]

somt på at få flere kvindelige kandidater frem i forbindelse med indstillingerne til ministeriet om besættelse af ledige stillinger i Retslægerådet.

Med hensyn til spørgsmålet om større åbenhed om rådets arbejde kan jeg oplyse, at rådet på et møde i januar sidste år besluttede at genoptage udgivelsen af en årsberetning fra og med året 1988. Justitsministeriet finder det ligesom rådet vigtigt at give offentligheden og involverede myndigheder i øvrigt et mere bredt kendskab til rådets virksomhed, bl.a. i forbindelse med en orientering om nogle af de mere principielle udtalelser, rådet har afgivet. Justitsministeriet har derfor givet rådet tilsagn om at ville tilvejebringe det økonomiske grundlag for en sådan udgivelse.

At sagsbehandlingstiden i Retslægerådet skal være så kort som muligt, kan vi ikke være uenige om.

Behandlingstiden må dog nødvendigvis variere afhængigt af sagens karakter og kan ved komplicerede sager være på op til adskillige måneder.

Såfremt der i en sag, der er forelagt rådet til udtalelse, er et forældelsesproblem, søger rådet at fremme sagens behandling mest muligt, men kan sagen ikke færdigbehandles inden fristens udløb, vil Retslægerådet efter sædvanlig praksis og efter aftale med den rekvirerende myndighed sende sagen tilbage til denne med henblik på, at den pågældende myndighed om nødvendigt drager omsorg for at afbryde forældelsesfristen. Der er således, synes jeg, ikke behov for at gennemføre særlige lovregler om disse spørgsmål. Derudover taler almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn for ikke at bryde med de principper, som er kommet til udtryk i straffelovens forældelsesregler.

Jeg er naturligvis parat til med forslagsstillerne og Retsudvalget i øvrigt nærmere at drøfte de forskellige spørgsmål, som beslutningsforslaget giver anledning til at overveje, og jeg synes bestemt, at der er positive elementer i forslaget.

Korneliusen (S):

Den gældende lov om Retslægerådet er fra 1961, og alene dette forhold kan begrunde, at man drøfter, om loven bør ændres med hensyntagen til den almindelige samfundsudvikling siden dengang.

I dette forslag fra De Radikale foreslås tre ændringer – ja, man må vel sige, at punktet vedrørende årsberetninger ikke er en ændring, for faktisk siger den gældende forretningsorden udtrykkeligt i § 7, at rådet skal afgive beretning én gang om året til justitsministeren om sin virksomhed. Denne bestemmelse skal naturligvis opfyldes, og jeg har også forstået på justitsministeren, at det er rådets egen intention at begynde at udgive årsberetninger igen. Det er vigtigt at få slået fast, at også om dette bør der være offentligt tilgængeligt materiale til diskussion.

Endvidere foreslås det, at sagsbehandlingstiden ikke må bevirke, at en sag forældes i strafferetlig henseende. Det er vi naturligvis enige i, men når vi drøfter sagsbehandlingstider, må vi jo også beskæftige os med mængden af sager, ressourcer m.v., og det er vi parate til at drøfte i udvalget.

Den sidst foreslåede ændring i beslutningsforslaget er den mest betydningsfulde, nemlig ændringen af rådets sammensætning med indførelse af andre end læger samt en bemærkning om den kønsmæssige sammensætning af rådet. Vi er enige i, at der skal tilstræbes en ligelig kønsmæssig sammensætning af råd, nævn og kommissioner, og selv om dette råd ikke er omfattet af den almindelige lovgivning, tager vi justitsministerens bemærkninger herom til efterretning og forventer et hurtigt initiativ for at få klaret disse ting af.

Om sammensætningen i øvrigt vil jeg bemærke, at der er forskellige hensyn. Først og fremmest mener vi, at der fortsat skal være tale om et ekspertråd, altså et sagkyndigt organ. Den nuværende sammensætning sikrer en forsvarlig behandling af sager set fra et lægefagligt synspunkt. Omvendt er det efter vores mening ikke fuldt betryggende, at alene læger skal vurdere og afgive skøn i klagesager og andre sager. Derfor vil vi være parate til at overveje placering af en dommer eller en jurist i rådet for at sikre en større samfundsmæssig og juridisk mere korrekt behandling af sagerne.

Vi er positive over for forslaget og parate til at gå nærmere ind i drøftelser i udvalget på baggrund af de problemstillinger, der er rejst. Vi vil sikre en hurtig udvalgsbehandling og sikre, at behandlingen ikke giver indtryk af, at der er tale om en straffeaktion over for lægestanden, men at det er for at imødegå enhver mistro til de afgørelser, Retslægerådet træffer. Der skal